

Teresa Trypuć

Wiersze o emocjach, życiu i wartościach

Drzewo uczuć

© Copyright by **Teresa Trypuć**

Projekt graficzny okładki: Bogumiła Beczak

Wydawca: self publishing

ISBN:978-83-952407-0-6

Wszelkie prawa zastrzeżone

Wydanie I 2018

[Kup książkę](#)

autor: Teresa Trypuć

Wiersze o emocjach, życiu, wartościach

Drzewo uczuć

Spis wierszy

Drzewo uczuć	3
Kobieta pięćdziesięcioletnia	4
Smutek	5
Szczęście	6
Złość	6
Marzenia	7
Nieśmiałość	8
Strach	9
Rozpacz	10
Zazdrość	11
Poczucie własnej wartości	12
Moja wartość	13
Ograniczniki i wyzwacze	14
Zawiedziona miłość	16
Miłość	17
Poczta z miłością	17
Wybaczenie	18
Współczesny świat	19
Dobroć	20
Czułość	21
Pesymizm	21
Nerwowość	22
Chcę zacczarować świat	24

Obojętność	24
Odwaga	25
Prawda	26
Nadwrażliwi	27
Modlitwa współczesnego człowieka	27
Zawieszenie	28
Przebudzenie	29
Życie	30
Dalej życie	30
Radość	31
Pozory życia	32
Piękno	33
Wieczór poezji	34
Samotność	35
Siła człowieka	35
Inna	36
Nałóg	37
Nad rzeką	38
Dobre wychowanie	39
Taka piosenka	40
W poszukiwaniu sensu istnienia	42
Wzruszenie	43
Bezsilność	43
Empatia	44

Żal 45

Nieumiarkowanie 46

Chce się żyć 47

Pięknie żyć 49

Podróż przez różne emocje 50

Spokój 51

Co znaczy kochać 51

Życzliwość 52

Wdzięczność 53

Drzewo uczuć

Na pięknym pniu bezpieczeństwa

dobrych uczuć bez liku.

Wyrastają zdrowe gałązki

pełne miłości i krzyku.

Radość z dobrocią się płące

i listki nowe wypuszcza.

Szczęściem rozrasta się drzewo,

empatię przed sobą puszcza.

Ofiarność i zrozumienie

królują wśród liści młodych,

bliskość ich wciąż przyciąga,

a bezinteresowność jest w modzie.

Niestety, nie ma nigdzie

idealnego drzewa.

Negatywne emocje są,

choć to nie nasza główna potrzeba.

Wśród nich niechciane lęki,

złość te emocje podgrzewa.

Nieśmiałe listki szumią,

że zazdrość im dokucza

i z niepokojem patrzą

na pychę, która odrzuca.

Opadają z agresją, ona je pociąga

w dół razem z siostrą rozpaczą,
od szczęścia wciąż odciąga.

Poczta z miłością

Tam, gdzie w rodzinie przemoc i zło – wysyłam miłość.
Tam, gdzie za ciężki człowieczy los – wysyłam miłość.
Tam, gdzie są wojny i mury drżą – wysyłam miłość.
Tam, gdzie jest wielka bieda i głód – wysyłam miłość.
Tam, gdzie z bogactwa moralność pada – wysyłam miłość.
Tam, gdzie terroryzm z diabłem się brata,
a myśli czeka mnie piękna zapłata – wysyłam miłość.

Niech myśli ludzi pełne miłości,
płyną do świata po jego krańce.
Wtedy stworzymy łańcuch dobroci
i założymy „złemu kagańce”.

Chcę zaczarować świat

Zaczaruję świat by był
jak niewinne dziecko.
By kartę swą czystą miał,
a pisać ją było lekko.
By istniała harmonia
między przyrodą, a człowiekiem
By tylko zgoda panowała
pomiędzy krajami z każdym wiekiem.

By pośród ludzi miłość kwitła,
a dobroć była cechą główną.
By szczęście w każdym z nas mieszkało
i by nie było nigdy smutno.

Szczęście

Szczęście ulotna chwila,
łapiesz ją jak motyla
delikatnie z czułością,
a ono wciąż umyka
ledwie nas dotyka
i znika gdzieś głęboko.
Może je wyolbrzymiasz,
zbyt wysoko się wspinasz
i szukasz za daleko.
A ono jest gdzieś blisko
już biegnie przez ściernisko
tylko przekieruj dokąd.